

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek

SSA Dariusz Dończyk (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa A. L.

przeciwko Skarbowi Państwa - Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w L.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 września 2008 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 4 marca 2008 r., sygn.

akt VI ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 4 marca 2008 r. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 373 k.p.c. odrzucił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w W. z dnia 24 maja 2007 r. albowiem powód w wyznaczonym terminie, nie uzupełnił braków formalnych apelacji tj. nie wskazał wartości przedmiotu zaskarżenia.

Od powyższego postanowienia zażalenie wniósł powód, który zaskarżył postanowienie w całości zarzucając: - błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na przyjęciu, że powód nie wskazał w treści apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia, podczas gdy powód, niereprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, w treści składanej apelacji wskazał wartość dochodzonego roszczenia w kwocie 281.944,90 zł, stanowiącą ze względu na wniesiony środek odwoławczy wartość przedmiotu zaskarżenia; naruszenie przepisów prawa procesowego, tj.: - art. 370 k.p.c.

poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie i uznanie, iż nie uzupełnienie przez powoda w wyznaczonym terminie braków apelacji w postaci niewskazania wartości przedmiotu zaskarżenia jest podstawą odrzucenia apelacji w trybie art. 370 k.p.c.; - art. 5 k.p.c. poprzez nieudzielenie powodowi, występującemu w sprawie bez adwokata, niezbędnych pouczeń co do skutków i konsekwencji niewskazania we wnoszonej apelacji, pomimo wezwania sądu do jej uzupełnienia, wartości przedmiotu zaskarżenia. Powód wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Apelacyjny nie naruszył przepisu art. 5 k.p.c. albowiem wraz z zarządzeniem wzywającym powoda do uzupełnienia braków formalnych apelacji sprecyzowano w sposób jasny i zrozumiały rodzaj tego braku, jak również wyznaczając termin do jego usunięcia wskazano skutki zaniechania tego obowiązku przez powoda w postaci rygору odrzucenia apelacji.

W sprawach o prawa majątkowe wskazanie w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia jest wymogiem formalnym apelacji, o czym przesądza przepis art. 368 § 2 k.p.c. Brak wskazania w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia uzasadnia wezwanie strony do uzupełnienia tego braku pod rygorem odrzucenia apelacji na podstawie art. 370 k.p.c. (przez sąd pierwszej instancji), bądź na podstawie art. 373 k.p.c. (przez sąd drugiej instancji). Brak odrębnego, redakcyjnego, określenia w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia tylko wtedy może być podstawą odrzucenia apelacji, gdy brak ten jest tego rodzaju, że nie można nadać apelacji prawidłowego biegu, co nie zachodzi wówczas, gdy przedmiotem dochodzonego roszczenia jest oznaczona kwota pieniężna, a z treści apelacji w sposób nie budzący wątpliwości wynika wartość tego roszczenia (por. postanowienie SN z dnia 5.12.2006 r., II PZ 57/06, OSNP z 2008 r., z. 1-2, poz. 18, postanowienie z dnia 15 września 2000 r., I PZ 58/00, OSNAPiUS 2002 nr 9, poz. 214, postanowienie z dnia 17.11.1998 r. II UKN 477/98, OSNP 2000, z. 4, poz. 163). W takim wypadku wartość przedmiotu zaskarżenia można ustalić w drodze prostych zabiegów interpretacyjnych w oparciu o wniosek strony zawarty w apelacji co do żądanej przez apelującego zmiany bądź uchylenia zaskarżonego wyroku, czy też podanego zakresu zaskarżenia wyroku sądu pierwszej instancji. Taka sytuacja ma miejsce w sprawie skoro powództwo o zapłatę kwoty 281.944,90 zł zostało w całości oddalone, a powód zaskarżył wyrok w całości i określił na wstępie osobiście sporządzonej apelacji, że wnosi o zasądzenie na jego rzecz kwoty 281.944,90 zł. Takie stanowisko powoda nie budzi

wątpliwości co do wskazanej przez niego w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia. Bez znaczenia jest przy tym, że tak określona wartość przedmiotu zaskarżenia nie uwzględniała wymogu jej zaokrąglenia w górę do pełnego złotego, zgodnie z przepisem art. 126¹ § 3 k.p.c. Wadliwe oznaczenie w apelacji wartości przedmiotu zaskarżenia nie może być traktowane jako jej brak formalny (por. postanowienie SN z dnia 17.05.2006 r., II PZ 18/06, OSNP z 2007 r., z. 9-10, poz. 137). W świetle powyższego apelacja powoda nie zawierała braku formalnego w postaci braku wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia, tym samym nie było podstawy do wzywania powoda o uzupełnienie tego braku formalnego apelacji a następnie do jej odrzucenia.

Z tych względów Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie na podstawie art. 398¹⁵ § 1 k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.